

[Arbejdsministeren]

der tæller, fremfor tomme politiske demonstrationer, og det har jeg stor tillid til vil betyde, at jeg også efter dette forslag vil have et ganske udmærket forhold til begge sider på arbejdsmarkedet.

Efter at have hørt hr. Ole Henriksens svar på mit spørgsmål skal jeg undlade at gentage det over for hr. Svend Auken, for jeg vil meget nødig lokke hr. Svend Auken til det forkerte svar.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

En ting har arbejdsministeren sagt, som jeg er enig i, og det er, at man på arbejdsmarkedet er mindre interesseret i flokklær end i konkrete resultater.

Dette lovforslag er et konkret resultat; det er til at tage og føle på. Her ophæver man vigtige bestemmelser i gældende overenskomster uden nogen form for forhandlinger med lønmodtagerne på arbejdsmarkedet, dem, det vedrører. Det er et konkret resultat og ikke en tom talemåde, så det sætter faktisk kun i relief, hvad jeg har kritiseret før.

Men det er ikke det, der får mig til at tage ordet nu. Det er den interessante udtalelse om, at den dyrtidsregulering, der gælder for erhvervslivet, ikke skal berøres af regeringens planer om at afskaffe dyrtidsreguleringen. Vi har dyrtidsregulering, når det gælder lønninger – den har været suspenderet, men det har vi haft – vi har dyrtidsregulering, når det gælder en række offentlige ydelser, og så har vi dyrtidsregulering for den del af offentlig støtte, som hedder lov om afskrivninger, hvor det i sin tid blev indført, at man kunne pristalsregulere, dvs. dyrtidsregulere afskrivningsgrundlaget. Denne dyrtidsregulering har været til stor fordel for erhvervslivet, der derfor har betalt mindre i skat.

Nu kommer arbejdsministeren og siger: vi vil afskaffe al den dyrtidsregulering, der sikrer lønmodtagere, al den dyrtidsregulering, der sikrer værdien af sociale ydelser, men den dyrtidsregulering, der vedrører erhvervslivets afskrivninger, skal ikke berøres af regeringens initiativer. Og så taler han om gammeldags klassepolitik. Om gammeldags klassepolitik! Jeg ved ikke, hvad denne nymodens foranstaltning er, men den minder om den gammeldags til forveksling.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg bemærkede, at arbejdsministeren i sit sidste indlæg appellerede vældig meget til, at lønmodtagernes repræsentanter skulle blive i Bonnerupudvalget. Det, som ministeren glemte at sige noget som helst om, er jo, hvad det er for et kommissorium, der er lagt til grund for Bonnerupudvalgets arbejde.

Jeg må sige, jeg synes, det er helt fint, at lønmodtagernes repræsentanter nu på nogle områder siger, at nu kan det være nok, når de får forelagt sådan noget som det, vi står her og drøfter, suspension af dyrtidsreguleringen. Det sker ikke via en forhandling, men ved, at man bliver indkaldt til et orienterende møde, og så har man bare værsgo at æde det her. Og så skulle de blive siddende i et udvalg, hvor kommissoriet er, at det, der foreslås, ikke må koste penge! Det er det, der bringer mig herop.

Ifølge kommissoriet må det ikke koste noget. Det, der skal ændres i regelsættet osv., må ikke koste en krone, og det vil sige, at det, lønmodtagerne kan sidde og være med til at beslutte i Bonnerupudvalget, meget let kan blive noget, hvor vi andre bagefter kan sige: ved I hvad, venner, I har siddet som gidsler i det udvalg, og det er for dårligt, at I bliver siddende, når regeringen mishandler jer på den måde, som de gør, ved bare at kalde jer ind til en orientering, når det handler om nedskæringer, hvilket det her jo kommer til at betyde.

Jeg synes, det er flot, at man er gået ud af det udvalgsarbejde. Jeg ville ønske, at det også ville få den følge, at det lovforslag, som vi i øjeblikket behandler vedrørende regelsætning, ikke blev til noget, for det er jo lavet i det samme udvalg.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg må jo notere mig, at hr. Svend Auken mener, at loven om afskrivning – det er jo en tidligere stor socialdemokratisk statsmand, der har en stor del af æren for, at vi nogen sinde fik en sådan lov – er udtryk for offentlig støtte.

Jeg deler ikke den vurdering; jeg mener, det er en hensigtsmæssig metode til at skabe investeringer i erhvervslivet, og investeringer i erhvervslivet bruges til at skabe arbejds-